26 Δεκεμβρίου 2019

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: Χριστός Γεννάται!

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος / Ορθόδοξη πίστη

Φορητή εικόνα της Ι.Μ. Κουτλουμουσίου. 17ος αιώνας

Μυστήριο παράξενο και παράδοξο αντικρίζω.

Βοσκών φωνές φτάνουν στ’ αυτιά μου. Δεν παίζουν σήμερα με τις φλογέρες τους κάποιον τυχαίο σκοπό. Τα χείλη τους ψάλλουν ύμνο ουράνιο.

Οι άγγελοι υμνολογούν, οι αρχάγγελοι ανυμνούν, ψάλλουν τα Χερουβείμ και δοξολογούν τα Σεραφείμ. Πανηγυρίζουν όλοι, βλέποντας το Θεό στη γη και τον άνθρωπο στους ουρανούς.

Σήμερα η Βηθλεέμ μιμήθηκε τον ουρανό: Αντί γι' αστέρια, δέχτηκε τους αγγέλους· αντί για ήλιο, δέχτηκε τον Ήλιο της δικαιοσύνης. Και μη ζητάς να μάθεις το πώς. Γιατί όπου θέλει ο Θεός, ανατρέπονται οι φυσικοί νόμοι. Εκείνος λοιπόν το θέλησε. Και το έκανε. Κατέβηκε στη γη κι έσωσε τον άνθρωπο. Όλα συνεργάστηκαν μαζί Του γι' αυτόν το σκοπό.

Σήμερα γεννιέται Αυτός που υπάρχει αιώνια, και γίνεται αυτό που ποτέ δεν υπήρξε. Είναι Θεός και γίνεται άνθρωπος! Γίνεται άνθρωπος και πάλι Θεός μένει!

Όταν γεννήθηκε, οι Ιουδαίοι δεν δέχονταν την παράδοξη γέννηση Του:

Από τη μια οι Φαρισαίοι παρερμήνευαν τα ιερά βιβλία· κι από την άλλη οι γραμματείς δίδασκαν αλλά αντί άλλων. Ο Ηρώδης πάλι, ζητούσε να βρει το νεογέννητο Βρέφος όχι για να το τιμήσει, μα για να το θανατώσει.

Ε λοιπόν, όλοι αυτοί σήμερα τρίβουν τα μάτια τους, βλέποντας το Βασιλιά τ' ουρανού να βρίσκεται στη γη μ' ανθρώπινη σάρκα, γεννημένος από παρθενική μήτρα.

Και ήρθαν οι βασιλιάδες να προσκυνήσουν τον επουράνιο Βασιλιά της δόξας.

*

Ήρθαν οι στρατιώτες να υπηρετήσουν τον Αρχιστράτηγο των ουράνιων Δυνάμεων.

*

Ήρθαν οι γυναίκες να προσκυνήσουν Εκείνον που μετέβαλε τις λύπες της γυναίκας σε χαρά.

*

Ήρθαν οι παρθένες να προσκυνήσουν Εκείνον που δημιούργησε τους μαστούς και το γάλα, και τώρα θηλάζει από Μητέρα Παρθένο.

*

Ήρθαν τα νήπια να προσκυνήσουν Εκείνον που έγινε νήπιο, για να συνθέσει δοξολογικό ύμνο «από τα στόματα των νηπίων» (Ψαλμ. 8:3).

*

Ήρθαν τα παιδιά να προσκυνήσουν Εκείνον που η μανία του Ηρώδη τα ανέδειξε σε πρωτομάρτυρες.

*

Ήρθαν οι ποιμένες να προσκυνήσουν τον καλό Ποιμένα, που θυσίασε τη ζωή Του για χάρη των προβάτων.

*

Ήρθαν οι ιερείς να προσκυνήσουν Εκείνον που έγινε αρχιερέας όπως ο Μελχισεδέκ (Εβρ. 5:10).

*

Ήρθαν οι δούλοι να προσκυνήσουν Εκείνον που πήρε μορφή δούλου, για να μετατρέψει τη δουλεία μας σ’ ελευθερία.

*

Ήρθαν οι ψαράδες να προσκυνήσουν Εκείνον που τους μετέβαλε σε «ψαράδες ανθρώπων»

(Ματθ. 4:19)

*

Ήρθαν οι τελώνες να προσκυνήσουν Εκείνον που από τους τελώνες ανέδειξε ευαγγελιστή.

*

Ήρθαν οι πόρνες να προσκυνήσουν Εκείνον που παρέδωσε τα πόδια του στα δάκρυα μιας πόρνης.

Κοντολογίς, ήρθαν όλοι οι αμαρτωλοί να δουν τον Αμνό του Θεού, που σηκώνει στους ώμους Του την αμαρτία του κόσμου:

*

Οι μάγοι για να Τον προσκυνήσουν

*

οι ποιμένες για να Τον δοξολογήσουν

*

οι τελώνες για να Τον κηρύξουν

*

οι πόρνες για να Του προσφέρουν μύρα’

*

η Σαμαρείτισσα για να ξεδιψάσει·

*

η Χαναναία για να ευεργετηθεί.

Αφού λοιπόν όλοι σκιρτούν από χαρά, θέλω κι εγώ να σκιρτήσω, θέλω να χορέψω, θέλω να πανηγυρίσω. Δίχως κιθάρα, δίχως αυλό, δίχως λαμπάδες αναμμένες στα χέρια μου. Πανηγυρίζω κρατώντας, αντί γι’ αυτά, τα σπάργανα του Χριστού. Αυτά είναι η ελπίδα μου, αυτά η ζωή μου, αυτά η σωτηρία μου, αυτά ο αυλός μου, αυτά η κιθάρα μου. Γι’ αυτό τα ‘χω μαζί μου: Για να πάρω από τη δύναμη τους δύναμη, για να φωνάξω μαζί με τους αγγέλους, «δόξα στον ύψιστο Θεό», και με τους ποιμένες, «και ειρήνη στη γη, ευλογία στους ανθρώπους» (Λουκ. 2:14).

Και ξέρετε γιατί; Γιατί Εκείνος που προαιώνια γεννήθηκε από τον Πατέρα ανεξήγητα, γεννιέται σήμερα από παρθένα υπερφυσικά. Το πώς, το γνωρίζει η χάρη του Αγίου Πνεύματος. Εμείς μόνο τούτο μπορούμε να πούμε: Πως αληθινή είναι και η ουράνια γέννηση του, αδιάψευστη είναι και η επίγεια. Αλήθεια είναι ότι γεννήθηκε Θεός από Θεό, αλήθεια είναι και ότι γεννήθηκε άνθρωπος από παρθένα. Στον ουρανό είναι ο μόνος που γεννήθηκε από τον Πατέρα μόνο, γιος Του μονογενής. Και στη γη είναι ο μόνος που γεννήθηκε από την Παρθένο μόνο, γιος της μονογενής. Όπως στην περίπτωση της ουράνιας γεννήσεώς Του είναι ασέβεια να σκεφτούμε μητέρα, έτσι και στην περίπτωση της επίγειας γεννήσεώς Του είναι βλασφημία να υποθέσουμε πατέρα. Ο Θεός Τον γέννησε με τρόπο θεϊκό. Η Παρθένος Τον γέννησε με τρόπο υπερφυσικό. Έτσι, ούτε η ουράνια γέννησή Του μπορεί να εξηγηθεί, ούτε η ενανθρώπησή Του μπορεί να ερευνηθεί. Το ότι Τον γέννησε η Παρθένος σήμερα το γνωρίζω. Το ότι Τον γέννησε ο Θεός προαιώνια το

πιστεύω. Κι έχω μάθει να τιμώ σιωπηλά τη γέννηση Του, χωρίς φιλοπερίεργες έρευνες κι ανώφελες συζητήσεις. Γιατί, σ' ό,τι άφορα το Θεό, δεν πρέπει να στέκεται κανείς στη φυσική εξέλιξη των πραγμάτων, αλλά να πιστεύει στη δύναμη Εκείνου που κατευθύνει τα πάντα.

Τι φυσικότερο από το να γεννήσει μια παντρεμένη γυναίκα; Άλλα και Τι πιο παράδοξο από το να γεννήσει παιδί μια παρθένα, δίχως άνδρα, και να παραμείνει παρθένα;

Το αυτό λοιπόν μπορούμε να ερευνούμε ό,τι γίνεται σύμφωνα με τους φυσικούς νόμους. Ό,τι όμως συμβαίνει με τρόπο υπερφυσικό, ας το σεβόμαστε σιωπηλά. Όχι γιατί είναι επικίνδυνο, αλλά γιατί είναι ανερμήνευτο.

Φόβο νιώθω μπροστά στο θείο μυστήριο.

Τι να πω και τι να λαλήσω;

Βλέπω εκείνη που γέννησε. Βλέπω κι Εκείνον που γεννήθηκε. Άλλα τον τρόπο της γεννήσεως δεν μπορώ να τον καταλάβω. Όπου θέλει, βλέπετε, ο Θεός, νικώνται οι φυσικοί νόμοι. Έτσι έγινε κι εδώ: Παραμερίστηκε η φυσική τάξη και ενέργησε η θεία θέληση.

Πόσο ανέκφραστη είναι η ευσπλαχνία του Θεού!

Ο προαιώνιος Υιός του Θεού, ο άφθαρτος και αόρατος και ασώματος, κατοίκησε μέσα στο φθαρτό και ορατό σώμα μας. Για ποιο λόγο; Να, όπως ξέρετε, εμείς οι άνθρωποι πιστεύουμε περισσότερο σ' ό,τι βλέπουμε παρά σ' ό,τι ακούμε. Στα ορατά πιστεύουμε. Στ' αόρατα όχι. Έτσι δεν πιστεύαμε στον αόρατο αληθινό Θεό, αλλά λατρεύαμε ορατά είδωλα με μορφή ανθρώπων.

Δέχτηκε λοιπόν ο Θεός να παρουσιαστεί μπροστά μας με ορατή μορφή ανθρώπου, για να διαλύσει μ' αυτόν τον τρόπο κάθε αμφιβολία για την ύπαρξη Του. Κι ύστερα, αφού μας διδάξει με την αισθητή και αναμφισβήτητη παρουσία Του, να μας οδηγήσει εύκολα στην αληθινή πίστη, στ' αόρατα και υπερφυσικά.

Κατάπληξη με γεμίζει το θαύμα!

Παιδί βλέπω τον προαιώνιο Θεό!

Σε φάτνη αναπαύεται, Αυτός που έχει θρόνο τον ουρανό!

Χέρια ανθρώπινα αγγίζουν τον απρόσιτο κι ασώματο!

Με σπάργανα είναι σφιχτοδεμένος, Αυτός που σπάει τα δεσμά της αμαρτίας!

Όμως... τούτο είναι το θέλημά Του: Την ατιμία να μεταβάλει σε τιμή· με δόξα να ντύσει την ευτέλεια· και την προσβολή σ' αρετή να μεταπλάσει.

Πήρε το σώμα μου. Μού προσφέρει το Πνεύμα Του. Μού χαρίζει το θησαυρό της αιώνιας ζωής, παίρνοντας αλλά και δίνοντάς μου: Παίρνει τη σάρκα μου για να με αγιάσει· μού δίνει το Πνεύμα Του για να με σώσει.

«Να, η παρθένος θα μείνει έγκυος» (Ήσ. 7:14).

Τα λόγια είναι της συναγωγής, μα το απόκτημα της Εκκλησίας.

Η συναγωγή έθαψε το νήμα· Η Εκκλησία φόρεσε τη βασιλική στολή.

Η Ιουδαία Τον γέννησε η οικουμένη Τον υποδέχτηκε.

Η συναγωγή Τον θήλασε και Τον έθρεψε· η Εκκλησία Τον παρέλαβε και ωφελήθηκε.

Στη συναγωγή βλάστησε το κλήμα, εμείς όμως απολαμβάνουμε τα σταφύλια της αλήθειας.

Η συναγωγή τρύγησε τα σταφύλια οι ειδωλολάτρες όμως πίνουν το μυστικό πιοτό.

Εκείνη έσπειρε στην Ιουδαία το σπόρο· οι ειδωλολάτρες όμως θέρισαν το στάχυ με το δρεπάνι της πίστεως. Αυτοί έκοψαν με σεβασμό το ρόδο, και στους Ιουδαίους έμεινε το αγκάθι της απιστίας.

Το πουλάκι πέταξε, κι αυτοί οι ανόητοι κάθονται και φυλάνε ακόμα τη φωλιά.

Οι Ιουδαίοι πασχίζουν να ερμηνεύσουν το βιβλίο του γράμματος, και οι ειδωλολάτρες τρυγούν τον καρπό του Πνεύματος.

«Να, η παρθένος θα μείνει έγκυος».

Πες μου, Ιουδαίε, πες μου λοιπόν, ποιόν γέννησε;

Δείξε, σε παρακαλώ, θάρρος, έστω και σαν εκείνο που έδειξες μπροστά στον Ηρώδη. Αλλά δεν έχεις θάρρος. Και ξέρω γιατί. Γιατί είσαι επίβουλος. Στον Ηρώδη μίλησες για να Τον εξολοθρεύσει και σ' εμένα δεν μιλάς για να μην Τον προσκυνήσω.

Ποιόν λοιπόν γέννησε; Ποιόν;

Το Δημιουργό της κτίσεως. Κι αν εσύ σωπαίνεις, η φύση το βροντοφωνάζει. Τον

γέννησε λοιπόν με τον τρόπο που ο ίδιος θέλησε να γεννηθεί. Στη φύση δεν υπήρχε η δυνατότητα μιας τέτοιας γεννήσεως. Εκείνος όμως, ως κύριος της φύσεως, επινόησε τρόπο γεννήσεως παράδοξο. Κι έδειξε έτσι ότι, και άνθρωπος που έγινε, δεν γεννήθηκε σαν άνθρωπος, μα όπως μόνο σε Θεό ταιριάζει.

Εκείνος που έπλασε τον Αδάμ από παρθένα γη, Εκείνος που από τον Αδάμ κατόπιν έκαμε γυναίκα, γεννήθηκε σήμερα από παρθένα κόρη που νίκησε τη φύση, ξεπερνώντας το νόμο του γάμου.

Ο Αδάμ τότε, χωρίς να έχει γυναίκα, γυναίκα απόκτησε.

Η Παρθένος τώρα, χωρίς να έχει άνδρα, άνδρα γέννησε.

Και γιατί έγινε αυτό; Να γιατί:

Οι γυναίκες είχαν ένα παλαιό χρέος προς τους άνδρες, αφού από τον Αδάμ είχε βλαστήσει γυναίκα χωρίς τη μεσολάβηση άλλης γυναίκας. Για αυτό η Παρθένος σήμερα, ξεπληρώνοντας στους άνδρες το χρέος της Εύας, γέννησε χωρίς άνδρα, δείχνοντας έτσι την ισοτιμία της φύσεως.

Σώος έμεινε ο Αδάμ μετά την αφαίρεση της πλευράς του.

Αδιάφθορη έμεινε κι η Παρθένος μετά τη γέννηση του Βρέφους.

Άλλα πρόσεξε και κάτι ακόμα:

Δεν έπλασε ο Κύριος κάποιο άλλο σώμα για να εμφανιστεί στη γη. Πήρε το σώμα του ανθρώπου, για να μη φανεί ότι περιφρονεί την ύλη από την οποία δημιουργήθηκε ο Αδάμ. Ήρθαν έτσι, Θεός και άνθρωπος, σε μυστική ένωση. Κι ο διάβολος, που είχε υποδουλώσει τον άνθρωπο, τράπηκε σε φυγή.

Ο Θεός γίνεται άνθρωπος, αλλά γεννιέται ως Θεός. Αν προερχόταν, όπως εγώ, από έναν κοινό γάμο, πολλοί θα θεωρούσαν απάτη τη γέννηση Του. Γι’ αυτό γεννιέται από παρθένα·

Γι` αυτό διατηρεί τη μήτρα της άθικτη· γι’ αυτό διαφυλάσσει την παρθενία της ακέραιη: Για να γίνει ο παράξενος τρόπος της γεννήσεως αιτία ακλόνητης πίστεως.

Σ’ αυτόν λοιπόν που θ’ αμφισβητήσει την άσπορη γέννηση του Λόγου του Θεού, θα επικαλεστώ ως μάρτυρα την αμόλυντη σφραγίδα της παρθενίας.

Πες μου λοιπόν, Ιουδαίε, γέννησε η Παρθένος ή όχι; Κι αν μεν γέννησε, γιατί δεν ομολογείς την υπερφυσική γέννηση; Αν πάλι δεν γέννησε, γιατί εξαπάτησες τον

Ηρώδη; Όταν εκείνος ζητούσε να μάθει που θα γεννηθεί ο Χριστός, εσύ δεν είπες «στη Βηθλεέμ της Ιουδαίας»; (Ματθ. 2:4) Μήπως εγώ γνώριζα την πόλη ή τον τόπο; Μήπως εγώ γνώριζα την αξία του Βρέφους που ήρθε στον κόσμο; Ο Ησαΐας και οι προφήτες σας δεν μίλησαν γι' Αυτό; Κι εσείς, οι αγνώμονες εχθροί, δεν εξηγήσατε την αλήθεια; Εσείς, οι γραμματείς κι οι Φαρισαίοι, οι ακριβείς φύλακες του νόμου, δεν μας διδάξατε για το Χριστό; Εσείς δεν ερμηνεύσατε τις Γραφές; Μήπως εμείς γνωρίζαμε τη γλώσσα σας; Και όταν γέννησε , η Παρθένος, εσείς δεν παρουσιάσατε στον Ηρώδη τη μαρτυρία του προφήτη Μιχαία, «Αλλ' από σένα, Βηθλεέμ, πόλη της περιοχής του Εφραθά, αν και είσαι μια από τις μικρότερες πόλεις του Ιούδα, θα αναδειχθεί αρχηγός του Ισραήλ»; (Μιχ. 5:1)

Πολύ καλά είπε ο προφήτης «από σένα». Από σάς προήλθε και παρουσιάστηκε σ' ολόκληρο τον κόσμο.

Παρουσιάστηκε ως άνθρωπος, για να καθοδηγήσει τους ανθρώπους. Παρουσιάστηκε ως Θεός, για να σώσει την οικουμένη.

Μα τι ωφέλιμοι εχθροί που είστ' εσείς! Τι φιλάνθρωποι κατήγοροι!

Εσείς κατά λάθος δείξατε πως το νεογέννητο της Βηθλεέμ είναι Θεός. Εσείς Τον κηρύξατε χωρίς να το θέλετε. Εσείς Τον φανερώσατε, πασχίζοντας να Τον κρύψετε. Εσείς Τον ευεργετήσατε, επιθυμώντας να Τον βλάψετε.

Τι αστοιχείωτοι δάσκαλοι είστε, αλήθεια; Εσείς πεινάτε, και τρέφετε άλλους. Εσείς διψάτε, και ποτίζετε άλλους. Πάμφτωχοι είστε, και πλουτίζετε άλλους.

Ελάτε λοιπόν να γιορτάσουμε! Ελάτε να πανηγυρίσουμε! Είναι παράξενος ο τρόπος της γιορτής -όσο παράξενος είναι κι ο λόγος της γεννήσεως του Χριστού.

Σήμερα λύθηκαν τα μακροχρόνια δεσμά.

Ο διάβολος καταντροπιάστηκε.

Οι δαίμονες δραπέτευσαν.

Ο θάνατος καταργήθηκε.

Ο παράδεισος ανοίχτηκε.

Η κατάρα εξαφανίστηκε.

Η αμαρτία διώχτηκε.

Η πλάνη απομακρύνθηκε.

Η αλήθεια αποκαλύφθηκε.

Το κήρυγμα της ευσέβειας ξεχύθηκε και διαδόθηκε παντού.

Η βασιλεία των ουρανών μεταφυτεύθηκε στη γη.

Οι άγγελοι συνομιλούν με τους ανθρώπους.

Όλα έγιναν ένα.

Γιατί;

Γιατί κατέβηκε ο Θεός στη γη κι ο άνθρωπος ανέβηκε στους ουρανούς. Κατέβηκε ο Θεός στη γη και πάλι βρίσκεται στον ουρανό. Ολόκληρος είναι στον ουρανό κι ολόκληρος στη γη. Έγινε άνθρωπος κι είναι Θεός. Είναι Θεός και πήρε σάρκα. Κρατιέται σε παρθενική αγκαλιά και στα χέρια Του κρατάει την οικουμένη.

Τρέχουν κοντά Του οι μάγοι. Τρέχουμε κι εμείς. Τρέχει και τ' αστέρι για να φανερώσει τον Κύριο τ' ουρανού. Μα... κι Εκείνος τρέχει. Τρέχει προς την Αίγυπτο. Και φαίνεται βέβαια, πώς πηγαίνει εκεί για ν' αποφύγει την επιβουλή του Ηρώδη. Όμως τούτο γίνεται για να εκπληρωθούν τα προφητικά λόγια: «Την ήμερα εκείνη ο ισραηλιτικός λαός θα πάρει τρίτος, μετά τους Ασσυρίους και τους Αιγυπτίους, την ευλογία του Θεού πάνω στη γη» (Ησ. 19:24).

Τι λες, Ιουδαίε; Εσύ που ήσουν πρώτος έγινες τρίτος; Οι Αιγύπτιοι και οι Ασσύριοι μπήκαν μπροστά, και ο πρωτότοκος Ισραήλ πήγε πίσω;

Ναι. Έτσι είναι. Οι Ασσύριοι θα γίνουν πρώτοι, επειδή αυτοί πρώτοι με τους μάγους τους προσκύνησαν τον Κύριο. Πίσω τους οι Αιγύπτιοι, που Τον δέχτηκαν, όταν κατέφυγε στα μέρη τους για ν' αποφύγει την επιβουλή του Ηρώδη. Τρίτος και τελευταίος ο Ισραηλιτικός λαός, που γνώρισε τον Κύριο από τους αποστόλους, μετά τη βάπτισή Του στον Ιορδάνη.

Τι άλλο μένει να πω;

Δημιουργό και φάτνη βλέπω... Βρέφος και σπάργανα... Λεχώνα παρθένα, περιφρονημένη. Φτώχεια πολλή... Ανέχεια πολλή...

Είδες όμως Τι πλούτος μέσα στη μεγάλη φτώχεια; Ο Πλούσιος έγινε φτωχός για χάρη μας. Δεν έχει ούτε κρεβάτι ούτε στρώμα. Μέσα σε ταπεινό παχνί Τον έχουν αποθέσει…

Ω φτώχεια, πλούτου πηγή!

Ω πλούτε αμέτρητε, κρυμμένε μες στη φτώχεια!

Μέσα στη φάτνη κείτεσαι και την οικουμένη σαλεύεις.

Μέσα σε σπάργανα τυλίγεσαι και σπας τα δεσμά της αμαρτίας.

Λέξη ακόμα δεν άρθρωσες και δίδαξες στους μάγους τη θεογνωσία.

Τι να πω και τι να λαλήσω;

Να Βρέφος σπαργανωμένο!

Να η Μαρία, Μητέρα και Παρθένος μαζί!

Να ο Ιωσήφ, πατέρας τάχα του Παιδιού!

Εκείνη η γυναίκα, αυτός ο άνδρας. Νόμιμες οι ονομασίες, αλλά χωρίς περιεχόμενο.

Ο Ιωσήφ μνηστεύθηκε μόνο τη Μαρία, και το Άγιο Πνεύμα την επισκίασε. Έτσι, γεμάτος απορία, δεν ήξερε Τι να υποθέσει για το Βρέφος: Να πει πώς ήταν καρπός μοιχείας, δεν τολμούσε. Να προσφέρει λόγο βλάσφημο εναντίον της Παρθένου, δεν μπορούσε. Ούτε πάλι δεχόταν το Παιδί σαν δικό του, γιατί του ήταν άγνωστο το πώς και από ποιόν γεννήθηκε.

Αλλά να, που, πάνω στη σύγχυσή του, παίρνει απάντηση από τον ουρανό, με τη φωνή του αγγέλου: «Ιωσήφ, μη διστάσεις να πάρεις στο σπίτι σου τη Μαριάμ, γιατί το παιδί που περιμένει προέρχεται από το Άγιο Πνεύμα» (Ματθ. 1:20). Και φανέρωσε έτσι σ’ εκείνον και σ’ εμάς ότι το Άγιο Πνεύμα επισκίασε την Παρθένο.

Γιατί όμως ο Χριστός θέλησε να γεννηθεί από παρθένα, αφήνοντας αβλαβή την παρθενία της;

Να γιατί:

Κάποτε ο διάβολος εξαπάτησε την παρθένα Εύα. Τώρα ο άγγελος έφερε το λυτρωτικό μήνυμα στην Παρθένο Μαριάμ.

Κάποτε η Εύα ξεστόμισε λόγο, που έγινε αιτία θανάτου. Τώρα η Μαρία γέννησε το

Λόγο, που έγινε αιτία αιώνιας ζωής.

Ο λόγος της Εύας έδειξε το δέντρο, που έβγαλε τον Αδάμ από τον παράδεισο.

Ο Λόγος της Μαρίας έδειξε το Σταυρό, που έβαλε τον Αδάμ πάλι στον παράδεισο.

Σ’ αυτόν λοιπόν, το Λόγο του Θεού και Υιό της Παρθένου, που άνοιξε δρόμο μέσα σε τόπο αδιάβατο, ας αναπέμψουμε δοξολογία μαζί με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα στους αιώνες των αιώνων.

Αμήν

Πηγή: *http://www.oodegr.com/oode/pateres1/xrysostomos/xristos_gennatai_1.htm*